

lønede; der findes ikke her i Landet unge Mænd i tilstrækkelig Antal i saadan uafhængig Stilling, at de, naar paaafordres, kunne forlade deres sædvanlige Syssler paa kortere eller længere Tid for at tjene i Armeen; uden lønede Cadres og uden deres jevnlige Baabehøvelse i selve Afdelingerne vilde Reserveofficererne kun blive et Skyggebillede, saaledes som det har vist sig i 1807; i 1848 var der saa godt som slet ingen Officerer, den hele Reserve var i lang Tid en tom Lyd. Det hele Spørgsmaal dreier sig kun om 35,000 Rbd., hvoraf de $\frac{4}{5}$ maaskee kunne ansees som permanente ved den fremtidige Ordning af Reserven, hvis man gif ind paa min Anskuelse, at Reserveofficererne bør være lønede. 5 til 6000 Rbd. vilde være ønskelige til en Pensionering af dem, som, naar regnet, ikke behøves til den fremtidige Besættelse af Cadres i Reserven; for denne ringe Sum haaber jeg, at man ikke vil tage i Betænkning at votere den her forlangte Udgiftspost.

Til uforudseete Udgifter under Nr. 33 er der forlangt 220,000 Rbd., men deraf har Finantscomiteen indrømmet som ordinaire 28,000 Rbd. og som extraordinaire 84,000 Rbd. De uforudseelige Udgifter, som ville foresalde, lade sig i det tilkommende Aar aldeles ikke beregne, og Ministeriet har derfor forlangt en rund Sum af 220,000 Rbd. Det er meget tvivlsomt, om den af Finantscomiteen foreslaaede Sum af 84,000 Rbd. er tilstrækkelig. Finantscomiteen har vel sagt, at hvad der ved Salg af Heste og andre Gjenstande indkommer, maatte Ministeriet have Bemyndigelse til at anvende til Udredning af slige extraordinaire Udgifter, hvortilmod Overfluddet skal indbetales i Statskassen, en Indrømmelse, der væsentligen forandrer Forholdet. Forresten skal jeg ved denne Anledning tillade mig at bemærke, at for det Tilfælde, at hele Armeen ikke i Finantsaaret 1851—52 kan sættes paa en saadan fuldstændig Fredsfod, som er forudsat ved Affattelsen af Budgettet, men at en større Deel end den sædvanlige Fredsstyrke maa paa Grund af de politiske Forhold have til Tjeneste, tildeels maaskee paa Feltfod eller Cantonnementsfod, maa Krigsministeriet ved Finantsloven have Bemyndigelse til hos Finantsministeriet at re-

quirere som overordentligt Tilskud de Summer, som behøves til Bestridelse af de dermed forbundne Udgifter. Størrelsen af dette Tilskud kan ikke opgives, end ikke tilnærmelsesvis, da det ikke alene vil være afhængigt af Omstændighederne, hvor stor Styrke der maa have til Tjeneste, men ogsaa hvorvidt det vil være nødvendigt i dette Tiemed at beholde alle eller endel af de nærværende Cadres af Reserven og Forstærkningen. Det kan altsaa forudsæes, at den Sum, som Finantscomiteen foreslaaer under uforudseete Udgifter, 84,000 Rbd., er langtfra tilstrækkelig, og det vil endog være tvivlsomt, om de af Ministeriet forlangte 220,000 Rbd. dertil ville være tilstrækkelige; under alle Omstændigheder maa Ministeriet være bemyndiget til at kunne requirere det større Beløb, som maatte kræves til Afholdelsen af alle extraordinaire Udgifter, som ikke ere optagne paa det her forelagte Budget.

Sæcherning: Det er vanskeligt at holde Forhandlingerne inden Nødtidens og Bestændighedens Grændser, naar det bliver ikke fremført i Debattens Hede, men med velberaad Hu opløst for Forsamlingen, at vi have søgt at kaste et Oidium over paa Krigsministeren, fordi vi ikke ere gaaede ind paa enhver Bevilling, han imod sine egne Regler har forlangt (Hør!). Vi have tværtimod tiet, da vi saae, at Krigsministeren søgte at skaffe sig en behagelig Stilling, ved at gaae udenom, hvad der foreslaaet at gjøre, naar man i en Krigstid fremlægger et Fredsbudget, nemlig samtidig dermed at fremlægge en Plan ikke i enkelt Finantsposter, men en Lovgivning, som omfatter alle de ubestemte Poster angaaende Armeens Reduction — der findes i Historiens Aarbøger intet Sted, hvor noget Lignende er seet. Nu har jeg Lov til at tale; thi man har forekastet os, at vi vilde stille Ministeriet i en odieus Stilling; men Krigsministeren har ikke lagt Mærke til, at han paa Thingets Begne staaer som den extraordinaire Lovs Bogter, og, vil han have Loven forandret, saa skal det ikke gjøres ad Omveie, gennem Døre, der ikke staae aabne derfor, thi de finantsielle Døre staae kun aabne for det, der er lovfæstet iforveien, og, vil man have noget Nyt lovfæstet, saa skal det bringes ind paa rette Maade og debatteres til rette